

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 290/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 14162/2012, Rvp 14163/2012, Rvp 14164/2012 a sp. zn. Rvp 14165/2012, zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., A., s. r. o., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/461/2007, sp. zn. 26 Er/4781/2004, sp. zn. 26 Er/553/2005 a sp. zn. 26 Er/3980/2004 a postupom a uzneseniami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16 CoE/127/2012 z 20. augusta 2012, sp. zn. 7 CoE/126/2012 z 20. augusta 2012, sp. zn. 7 CoE/121/2012 z 20. augusta 2012 a sp. zn. 16 CoE/126/2012 z 20. augusta 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P. , s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 14162/2012 až sp. zn. Rvp 14165/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 290/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P. , s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 3. decembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Er/461/2007, sp. zn. 26 Er/4781/2004, sp. zn. 26 Er/553/2005 a sp. zn. 26 Er/3980/2004 (ďalej aj „napadnuté konania okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE/127/2012 z 20. augusta 2012, sp. zn. 7 CoE/126/2012 z 20. augusta 2012, sp. zn. 7 CoE/121/2012 z 20. augusta 2012 a sp. zn. 16 CoE/126/2012 z 20. augusta 2012 (ďalej aj „uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencami dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami okresného súdu v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných

konaní. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresného súdu ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresného súdu a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávnych ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich, a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedených exekučných konaní bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a postupom a uzneseniami krajského súdu, zruší uznesenia krajského súdu a veci mu vráti na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14162/2012 až sp. zn. Rvp 14165/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol

ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2.2 K namietanému porušeniu práv sťažovateľky

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Prekážka prv začatého konania (litispencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

Ústavný súd zistil, že na ústavnom súde prebiehajú konania o sťažnostiach sťažovateľky doručených ešte 28. novembra 2012 (pod sp. zn. Rvp 14121/2012, Rvp 14122/2012, sp. zn. Rvp 14123/2012 a sp. zn. Rvp 14124/2012), v ktorých namieta tie isté postupy okresného súdu a uznesenia krajského súdu V týchto sťažnostiach vystupujú identickí účastníci konania (sťažovateľka, okresný súd a krajský súd) a predmet uvedených konaní je identický (čo sa týka namietaného porušenia sťažovateľkiných základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) a sťažovateľka sa aj v sťažnostiach týkajúcich sa týchto konaní v návrhu rozhodnutia (petite) domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv ako v sťažnostiach vedených pod sp. zn. Rvp 14162/2012 až sp. zn. Rvp 14165/2012.

Ústavný súd konštatuje, že začatie konaní vedených pod sp. zn. Rvp 14121/2012, sp. zn. Rvp 14122/2012, sp. zn. Rvp 14123/2012 a sp. zn. Rvp 14124/2012 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súčasne aj konania vedené pod sp. zn. Rvp 14162/2012, sp. zn. Rvp 14163/2012, sp. zn. Rvp 14164/2012 a sp. zn. Rvp 14165/2012, a preto bolo potrebné sťažnosti sťažovateľky vedené pod už uvedenými spisovými značkami odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013